

GOIGS A SANT VICENÇ FERRER QUE ÉS VENERAT A LA VILA DE MURO (MALLORCA)

Puix la gesta ens han contada
d'aquell pas missioner,
manteniu, Vicenç Ferrer,
la fe a Muro predicada.

Fill de terra valentina,
clarejau com sol ixent
puix sereu per Occident
resplendor de llum divina.
Venturosa fou l'albada
que engronsà el vostre bolquer!
Manteniu...

Jovenet seguïu la crida
de fervent dominicà
i totd'una veis ben clar
que Déu Pare vos convida
a espargir llavor sagrada
que darà esplet de tot bé.
Manteniu...

Apreniu teologia
i en sou mestre amb gran honor;
designat predicador
per Jesús que vos envia
a sermonar amb veu nostrada,
apostòlic missatger.
Manteniu...

Lletra: Mn. Pere-Joan Llabrés i Martorell.

V/. Allò que deia i predicava.

Com planyeu aquell gran cisma
dels tres papes enfrontats!
Esteneu per tots costats
un intrèpid dinamisme
perquè a Roma faci estada
l'únic papa vertader.
Manteniu...

«Temeu Déu, que ve el judici!»,
predicàveu imponent;
que tothom fos penitent
era el fi del vostre ofici;
convertíreu gran gentada
que sa vida va refer.
Manteniu...

Don Lluís, bisbe, us demana
que a Mallorca prediqueu;
i amb gran èxit recorreu
la ciutat i part forana.
Fins avui l'anomenada
teniu de sant miracler!
Manteniu...

Els murers antics fruïren
de sentir-vos predicar;
pedra i fe els vàreu donar
i amb coratge construïren
temple viu de gran alçada
que fins ara se sosté.
Manteniu...

Dibuix: Bartomeu Pericàs i Mateu.

R/. S'imposava pel poder convincent de l'Esperit.

Prop de la *bassa ferrera*
que recorda el vostre pas,
beu tothom l'aigua capaç
de dar la salut que espera;
aquesta aigua l'heu deixada
dins esplèndid sementer.
Manteniu...

Per fer viure aquella història
d'un planter tan ben sembrat,
Muro alça en vostra memòria
capella i pancaritat.
Beneint-nos la panada
i el goig pasqual i sincer,
manteniu...

Des d'antic la confraria,
per dar-vos culte com cal,
al temple parroquial
amb gran festa s'erigia;
la capella és venerada
per senyor i foraviler.
Manteniu...

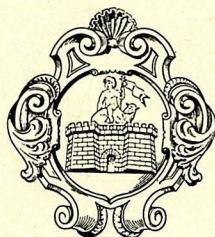
Per no tèmer l'encontrada
amb Déu al juí darrer,
manteniu, Vicenç Ferrer,
la fe a Muro predicada.

Música: Josep Ordinas i Ferriol.

PREGUEM

Oh Déu, que féreu de Sant Vicenç Ferrer un predicador insigne de la vostra Paraula i volguéreu que sembràs a la nostra antiga vila la llavor de l'Evangeli; concediu-nos la gràcia de mantenir sempre la fe que ell va predicar als nostres pares amb el poder convincent de l'Esperit. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

Puix la gesta ens han con ta da d'a quell pas missi- o - rer Man-te -
 nin, Vi- cens Ferrer, la fe a mu- ro me- di- ca- da Fill de terra Va- len- ti- na,
 cla- re- jau com sol ixent puix se- ren per Occi- dent res- plendor de llum di- vi- na
 ventu- ro- sa fou l'al- bada que en- gronà el vos- tre bolquer Man- te -

NOTA HISTÒRICA

Era l'any 1350 quan naixia a València el qui seria Sant Vicenç Ferrer. Va ser un nin espavilat i de memòria prodigiosa. De sa mare va aprendre la devoció a la Passió de Jesús i a Maria Santíssima. Als 17 anys entrà en el noviciat dels freres dominics de València. Als 24 anys ja era professor de filosofia i teologia. Quan l'any 1394 fou elegit Papa a Avinyó Pere de Luna, el cardenal aragonès, de qui Vicenç era confés, hagué d'anar a la Cort Apostòlica. El Papa intentà fer-lo bisbe de València i Cardenal, però a Fra Vicenç no li agradaven aquestes dignitats. Unes fortes febres el posaren a les portes de la mort. Recuperat de la malaltia, resolgué deixar la cort pontificia i anar a predicar Jesucrist i son Regne.

L'any 1399 comença Fra Vicenç un llarg camí: el Delfinat, Savoia, Llombardia, Monferrato, el Piemont, Suïssa, voltants de Lió i de Gènova, Normandia, Bretanya, Flandes, Galícia, Toledo, País Basc, el Rosselló, Catalunya, València, Múrcia, Castella, el Llenguadoc, són recorreguts per aquest frare alt i prim, assegut damunt una somera i acompanyat d'una colla de gent que li ajuda a les llargues processons que es fan cada dia. Les esglésies són petites per aixoplugar els mils i mils de persones que es mouen per escoltar la seva veu. Elegit per València per anar al Compromís de Casp (28-VI-1412), fou el gran impulsor de la candidatura de Ferran d'Antequera.

De l'1-IX-1413 al 22-I-1414 predicà a Mallorca. Havia estat un any de molt poques pluges i al tercer dia que Mestre Vicenç era a Mallorca «ha molt bé plogut per tota l'illa, de què el poble s'és molt alegrat». Arribà a Muro provinent de Pollença i Alcúdia, i entre els nostres avantpassats hi estigué del dia 3 al 9 de novembre de 1413. Dia 5 va ser diumenge i explicà l'evangeli del Rei que va celebrar les noces del seu fill (Mt. 22,2), per acabar amb una catequesi sobre els àngels. No deixà de convidar els murers a la conversió, a canviar els mals camins pels de Jesús, i prenent les paraules de Sant Pau (Ef. 5,15) els digué que aquí som pelegrins, i el pelegrí, per anar pel món ha de posar esment a: 1) No tenir més coses que les necessàries, 2) conversar pacíficament amb la gent, 3) anar amb bones companyies, 4) avisar-se dels perills, 5) ésser de jorn a l'hostal.

Predicà tant a l'església com en els indrets on hi havia més gent, i diu la tradició que predicant prop de Talapi, el sermó s'allargà i la gent tengué set. Sant Vicenç pregà Déu i sortí la font que de llavors ençà es diu la *Bassa Ferrera*.

Retornat a la Península reprengué la tasca predicadora, i dia 5 d'abril de 1419 morí a Vannes (França). L'any 1455 el Papa valencià Calixte III el canonitzà.

Els murers i poblers no deixaren d'anar a la *Bassa Ferrera* per invocar el Sant, cercant son patrocini tant per a l'ànima com per al cos a l'aigua que aquí gentil rajava. L'any 1680 ja hi havia l'antic oratori. El 1789 es féu contracte amb Mestre Joan Palau i s'aixecà l'oratori actual. A la Parròquia també hi havia capella dedicada al gran predicador. L'actual retaule és obra de Mestre Pau Homs i fou aixecat en 1789-1790. Seria la Confraria de Sant Vicenç la que tendria esment dels aspectes materials i espirituals de la devoció al Sant, tant a la Parròquia com a la *Bassa Ferrera*.

El fuster Gamundí, els picapedrers Antoni Tugores i Antoni Perelló anaven substituïnt materials espenyats per nous i així l'antic oratori o ermita s'ha anat conservant. Moltes vegades l'ermita ha estat el punt cap on ha anat la pregària i la processó demanant al nostre amic vora Déu una pluja fruitosa per a les nostres terres. La tercera festa de Pasqua hi arreplega en pancaritat la gent de la rodalia.

L'Econòmic Pere Antoni Ordinas, des de 1953 a 1964, es preocupà d'ennobrir tot el recinte de l'ermita amb la col·laboració econòmica de D.ª Antònia Sanxo: paret tot al voltant, bancs de pedra, xiprers, teulada... L'any 1955 s'hi posà la imatge de la Mare de Déu de la Font de Déu. El 1989 s'aixecà la porxada vora les barreres de l'entrada, s'arreglà un tros de trispol i es netejà l'ermita.

Que sempre Sant Vicenç Ferrer tenguí un lloc dins cada família murera, i que la seva presència a l'ermita, a la Parròquia i en el nostre cor, faci créixer la fe a Muro predicada l'any 1413.

Pere Fiol i Tornila, Pvre.
 Rector de Muro